

Beste donateurs,

Natuurlijk het verslag hoe het onze paarden en pony's vergaat. Nieuws over Max en de Sandy Road Ranch. Het verslag van de NL Doet Dag op zaterdag, 23 april 2022. Andere besteding schenking Stichting Abri, een geweldige gift en een leuk nieuwtje. De datum van de donateursdag: zondag, 28 augustus 2022, vanaf 15.30 uur.

Onze paarden en pony's

Allereerst en dat is het belangrijkste: met al onze dieren gaat het goed. Ze genieten volop van het mooie voorjaarsweer dat we tot nog toe hebben. In het verslag hoe het ze gaat komt allereerst 'onze kroonprins' **Fellow** aan de beurt. Fellow wordt 1 juli 35 ½ jaar oud. Een 20-jarig paard wordt vergeleken met een 65-jarig mens, een 30-jarige met iemand van 80. Fellow's leeftijd in mensenjaren kun je vergelijken met een 90-plusser... Een van de dierenartsen van de Dierenartsen Praktijk Dokkum zei mij: "Ik heb nog nooit een 35-jarig paard gezien dat er zo goed uitziet!". Kortom: Fellow is uitzonderlijk. Niet voor niets is hij onze kroonprins.

Fellow met hoefsmid Fred Emmerig

Fellow heeft een heel slecht gebit. In de vorige Nieuwsbrief schreef ik al dat er een medische behandeling moest komen: de verwijdering van de resten van de wortels van twee tanden en een kies. Met de kans dat hij daarvoor vervoerd moest worden naar een kliniek in Emmeloord. Jessica Webb is de erkende paardendierenarts van de DAP Dokkum die de gebitten van de paarden en pony's behandelt. Maar voor de ingreep in Fellow's gebit was een specialist in paardengebitten nodig. Dat is Ellen Compagnie van de kliniek in Emmeloord. Jessica had foto's van Fellow's gebit naar Ellen gezonden. Die antwoordde dat ze de behandeling kon doen. Maar daarvoor zou vervoer naar Emmeloord van Fellow noodzakelijk zijn. Alle ingrijpende operaties gebeuren daar. Niet op stal.

Fellow is blind aan zijn rechteroog. Dat was hij al bij zijn komst in oktober 2011. *Manege Waarland* vervoerde hem in een dubbele paardentrailer met een stang in het midden. Die dubbele trailer was er niet voor niets. Door zijn blindheid durft hij niet ruimtes in te stappen waarvan de toegang te smal is. Toen de trailer van de manege in Beetgumermolen aankwam en de achterdeuren werden geopend, bleek dat Fellow niet achteruit durfde te lopen. Een begeleidster haalde daarom de middenstang weg. Zo was er de volle breedte van de trailer voor Fellow

Hij draaide zich direct bliksemsnel om. Hij zag nu – met zijn goede oog - dat hij, met het hoofd vooruit, genoeg ruimte had om uit de trailer te stappen. De begeleidster stond nog in de trailer. Haar hand en pols kwamen klem te zitten tussen Fellow's lichaam (meer dan 600 kg...) en de trailerwand. Zij is met spoed naar de eerste hulp van het *Medisch Centrum Leeuwarden* gebracht: ze had haar pols gebroken... Er is nog nooit een dier van onze stichting naar een kliniek vervoerd. We doen op medisch gebied alles wat we kunnen. Maar dan wél in onze stallen. Het idee dat Fellow – met die voorgeschiedenis – vervoerd moest worden naar Emmeloord... En wat doe je hem aan... Hij is gelukkig bij ons in zijn hele mooie ruime stal. Kan zich daar vrij bewegen zonder gehinderd te worden door zijn blinde rechteroog. Karin Engelman (die jaren met haar paard Bernardo op de trailer naar wedstrijden is gereden) en ik: bij het idee alleen al werd het ons koud om het hart. En hoe je het ook 'technisch' probeerde uit te denken: het huren van een grote trailer met, zoals dat heet, een 'vooruitlaad', een deur aan de voorzijde van de trailer die het mogelijk maakt dat het paard vooruit kan lopen door die deur: Het werkte niet. Want zo'n vooruitlaad is hooguit even breed als onze deur naar de *paddock* in het middelste staldeel. Fellow is het enige paard dat niet door die deur naar binnen durft te lopen... Ook verdoving door de dierenartsen van de DAP, zodat hij versuft en wel minder angstig zou zijn om de trailer in te gaan. Met weer een verdoving door de dierenartsen in Emmeloord voor de terugreis. Het voelde volstrekt niet goed. Dus besloot ik Ellen Compagnie van de kliniek in Emmeloord te bellen en haar proberen te overtuigen dat Fellow's operatie bij ons op stal moest gebeuren. Ellen hoorde rustig mijn verhaal aan. Ik gaf aan dat er geen directe haast bij was, de kwaal speelt al veel langer. Ze had weinig bedenktijd nodig en zei: "Dan komen we bij jullie op 16 mei 2022!" Geweldig! Er viel een pak van ons hart.

Operatie Fellow door Ellen Compagnie met aan weerszijden van Fellow links Cornelia, re: Karin

De totale "oogst" aan tanden, wortelresten en kiezen, kwam uit op 20.... Na afloop van de operatie stond Fellow, helemaal versuft, hoofd hangend naar beneden, met zijn tong uit zijn mond kwijlend in zijn stal. Bloed druppelde mee. Fellow was één zielig, heel groot 'hoopje' paard..

Een week lang moest Fellow iedere dag een grote dosis *Metacam* (pijnstillert en ontstekingsremmer) toegediend krijgen. Door de *Subli*, het speciale oude paardenvoer En dat werd onze eerste zorg: gaat hij wel weer eten, met zijn zo zwaar gehavende mond...Ellen adviseerde de *Subli* te mengen met meer water. Die avond gaf ik Fellow de eerste portie. Hij likte wat suffig van het waterige eten, maar at het niet op. Dan ga je met een bezwaard hart naar huis. Karin Engelman had de volgende ochtend de goede oplossing gevonden. Zij had aan de bak *Subli* die aan de staldeur van Fellow hing, met de grote dosis *Metacam*, échte slobber toegevoegd. Een heel smakelijk mengsel van kruiden, voedingsstoffen en lauw water. En Fellow at dat, samen met de *Subli*, helemaal op!

Binnen 24 uur zag Fellow er totaal anders uit: levendig, hoofd omhoog, weer met sprankeling in zijn ogen. Fellow eet de *Subli* het liefst zoals we het altijd geven: één op één gemengd met water. Het waterige mengsel dat hij de avond van de operatie kreeg vond hij gewoon niet lekker...Vanaf die dag ging Fellow met grote sprongen vooruit. Zijn tong liet hij niet meer uit de mond hangen. Hij speelde weer met de andere ruïnen. Het wonder van het leven, dat weer helemaal wakker werd in hem. Onze Kroonprins, in mensenjaren een 90-plusser is weer 100% gezond en wel. En dat is en blijft wonderbaarlijk. Aan Ellen Compagnie van de kliniek in Emmeloord: hierbij nogmaals heel veel dank! Ze kwam, zag, zeg maar de ruïne van Fellow's gebit, en overwon. Ze opereerde volledig geconcentreerd en vakkundig meer dan twee uur lang. Niet in de professionele kliniek, maar in de beste omgeving die er voor Fellow is: zijn eigen stal..

Snuitje in de wei

tijd is. Maar vaak, als je haar lang genoeg de tijd geeft, komt ze door de openstaande schuifdeuren naar de opslagruimte naar binnen lopen en wil ze weer naar haar eigen stal.

Links: Lizzy. Rechts Macho met vliegenkap voor zijn ogen

16 Mei 2022 om 14.00 uur kwam Ellen, met een dierenartsassistent en met héél veel grote koffers. O.a. een met mobiele röntgenapparatuur. Fellow stond in zijn eigen stal, hij werd zo verdoofd, dat hij suf en wel overeind bleef staan. Karin Engelman en Cornelia Dijkstra stonden rechts en links van hem voor assistentie. Fellow's hoofd, met een klem op zijn gebit zodat zijn mond open stond, hing in een speciaal halster. Dat was met touwen vastgemaakt aan de balk boven zijn stal. Ellen maakte allereerst een hele serie röntgenfoto's van onder- en bovenkaken. Duidelijk zichtbaar was op die foto's dat er véél meer dan de wortelresten van twee tanden en een kies uit moesten. Fellow's kaken werden totaal verdoofd en de operatie begon. Die duurde meer dan twee uur.....

De "oogst": 20 tanden, kiezen en wortelresten....

Pony's **Macho** en **Snuitje**. Snuitje doet het prima! Vorig najaar maakten we ons zorgen, ze had darmklachten, zelfs een koliek. Maar ze is dit voorjaar helemaal zoals Snuitje is: héél slim, pittig, vitaal en allerliefst. Iedere dag als ik de paarden en pony's binnenhaal op stal (en dat betekent: ze binnen roep), draaft Snuitje in hoog tempo onder het touw door dat over het grindpad is gespannen. Op naar: "het lekkere gras!" Gras dat groeit langs de randen van de parkeerplaats. Het toegangshek naar ons terrein moet altijd dicht zijn, daar letten we op. Maar als het veilig is mag Snuitje alles. Net zo lang daar eten als ze wil. Soms tript ze over het grind terug naar de olop naar de *paddock*. Soms gaat ze even bij de ruïnen langs. Snuitje houdt van de aandacht die ze van "de grote jongens" krijgt, mooie ruïnen zoals Sandro, Fellow, maar ook Pomar. Hormonen zijn hormonen. Hoe oud een merrie of merrietje ook wordt, ze blijven hengstig als het daarvoor

Macho hinnikt soms als ze buiten is, maar hij weet al lang dat ze toch wel komt. Met zijn ogen gaat het goed.

Ons meest eenzelve paard: *Rianne*

Grote vrienden *Sandro (l)* en *No Limit (re)*

Er is wat vochtuitvloeisel uit het oog dat destijds zwaar ontstoken was. Daar hoeft geen dierenarts aan te pas te komen. Karin heeft Macho tijdelijk in de lege box van Jordan ondergebracht. Snuitje is een pittige tante. Macho en Snuitje zijn al meer dan 20 jaar een stel, maar zelfs in de beste relaties is er af en toe mot. Vermoedelijk heeft Snuitje Macho enkele weken geleden een oplawaai verkocht met een fikse trap van haar achterbeentje. Er zat een wondje onder zijn oog. We kunnen de twee nog even gescheiden plaatsen, dus dat is gebeurd.

Pomar gaat het heel goed. Zijn wintervacht is hij bijna kwijt en zijn huid begint te glanzen als een kastanje. Pomar is allerliefst. Zachtaardig, altijd in voor een knuffel. Lief voor mensen en medepaarden. Pomar staat in de stal waar James Bond jaren stond. Pomar doet aan hem denken: een paard waar geen gram kwaad in zit, maar ook kwetsbaar. We houden met Pomar altijd extra rekening. Standaard hangt naast zijn stal een regendeken. Waar we bij Fellow, die jaren ouder is, nog nooit een regendeken bij de hand hebben gehad, is er bij Pomar de instructie als er flinke buien komen: regendeken om!

Lizzy en **Rolinda** zijn merries die elkaar bij ons helemaal gevonden hebben. Grote vriendinnen. Als ik het hek naar de paddock openzet en "de dames" roep, komt gegarandeerd Lizzy als eerste aanstuiven. Op de voet gevolgd door Rolinda. Achter elkaar aan draven ze naar binnen. Vaak staan ze samen in Lizzy's stal. Geen enkel probleem. Een kwestie van even rust nemen en dan Rolinda aan het halster naar haar eigen stal brengen. **Rianne** is ook dan het eenzelve paard: ze loopt steevast door naar het middelste staldeel. Liefst naar de openstaande stal van de pony's. Daar kan ze alvast kuil eten...

Zoals de merries Lizzy en Rolinda grote vriendinnen zijn, zijn de ruinen **No Limit** en **Sandro** hele grote vrienden. Altijd dicht bij elkaar grazend in de wei; altijd samen het "ruinenspelletje" spelend: elkaars halsters vastpakken, trekkend en duwend speels uitproberen wie de sterkste is. Maar ook altijd ondeugende dingen uithalen: met één hap de bloemetjes 'plukken' van het tafeltje op het terras naast hun wei. De takken slopen van de appelboom waar ze bij kunnen komen. En met hun grote hoofden over het hek, proberen hun neus in je kleine bekertje limonade te steken als je even rustig op het terras wil uitblazen van het harde werk... No Limit en Sandro zijn wat ze zijn: hele speelse, vrolijke en gelukkige paarden.

Boven: *Tinker Gypsy*

Nieuws over Max en de Sandy Road Ranch

In mei brachten Karin Engelman en ik een bezoek aan de *Sandy Road Ranch*. Gerda Dam, samen met haar echtgenoot eigenaar van die ranch had heel goed en droevig nieuws. Per juli dit jaar is de manege verkocht. Gerda en Jan kunnen t/m 31 december 2023 blijven wonen in de boerderij bij de *Ranch*. Die verkoop van het bijna 100-jarige familiebedrijf is een pak van hun hart. Maar Max, aan wiens pensioen onze stichting bijdraagt, had drie maatjes die net als hij van hun pensioen genieten op de *Ranch*. Max' grote maat, Tinker (zigeunerpaard) Gypsy, is geëuthanaseerd. Hij had hoefkanker. Dat blijft lang pijnloos, maar als de pijn komt moet je ingrijpen. Gypsy heeft jarenlang heel veel jonge en oude ruiters heel veel rijplezier bezorgd. De twee kleine

Rechts: *Dancer* en *Esther* met dochter *Dam*

vriendjes van Max, Dancer en Esther, zijn verhuisd naar de manege van de jongste dochter op Schiermonnikoog. En daar is de familie Dam heel blij mee. Dancer en Esther lopen aan de hand nog wel eens een rondje met een jong ruitertje. Maar het echte manegewerk, dat doen ze niet meer. Ze zijn en blijven met pensioen.

Met Max gaat het prima. Helaas moest de donateur die een grote bijdrage aan zijn pensioen gaf (€ 180,= per maand) om financiële redenen zijn bijdrage beëindigen. Wij hebben toegezegd dat, mocht in de toekomst blijken dat Max' pensioen op de *Sandy Road Ranch* een probleem wordt, we volop zullen meewerken om een goede oplossing te vinden.

De NL Doet Dag op zaterdag, 23 april 2022.

Op adem komen van het harde werken bij de lunch op het terras

Van uitstel komt geen afstel: op 23 april hielden we de *NL Doet Dag* die in maart was gepland met een leuke en enthousiaste groep vrijwilligers. Het weer zat volop mee: droog en zonnig. Er is heel veel werk verzet: de achterwand van de loods, grenzend aan de *paddock* is van boven naar onder over de hele lengte van 30 meter schoongespoten, gepoetst en het 30 meter lange muurtje is opnieuw wit geschilderd. Alle stalramen zijn van binnen en buiten gewassen. De muurtjes naast de oploop naar de *paddock* schoongeboend en gewit. De kantine kreeg een grondige beurt en op het terras werden letterlijk 'de bloemetjes

buiten gezet': alle bloembakken zijn weer gevuld met geraniums en campanula plantjes. Moe, maar voldaan ging ieder eind van de middag naar huis. Het was, zoals ieder jaar, een sfeervolle hele gezellige en nuttige dag: onze grondige voorjaars schoonmaak! Bij deze nogmaals veel dank aan ieder die meedeed.

Andere besteding schenking Stichting Abri, een geweldige gift en een leuk nieuwtje

De *Stichting Abri* schonk ons in 2021 € 1.785,= voor het verbeteren van afvoerput op ons terrein en het doorspuiten van de leidingen. Die afvoerput is er, maar we kregen het alleraardigste aanbod van een bedrijf dat gespecialiseerd is in riolering om gratis voor ons goede doel dat werk te doen. Een aanbod dat we graag aannamen. Er bleef dus geld over. De *Stichting Abri* is geïnformeerd hierover. Fellow's operatie kostte veel geld. Zij stemden er mee in dat het overblijvende geld daaraan besteed zou worden. Hierbij dus: nogmaals dank aan de *Stichting Abri*. Anoniem ontvingen we een donatie van € 5.000,=! Een geweldige bedrag. We waren er stil van...De anonieme schenker leest mee: hierbij heel, heel veel dank! Nog meer goed nieuws: Wim van Rink, onze webmaster, doet voor veel meer stichtingen vrijwilligerswerk. In april 2022 ontving hij voor al dat werk, inclusief dat voor onze stichting, een Koninklijke Onderscheiding. Wim, nog een keer: van harte gefeliciteerd!

De Donateursdag op zondag, 28 augustus 2022

Vanaf 15.30 uur zijn jullie van harte welkom voor een hapje, drankje en rondleiding. Mail even of je komt en met hoeveel personen. Uiteraard zenden we nog een herinnering zo'n 14 dagen tevoren

De volgende Nieuwsbrief

Die ontvangen jullie eind september 2022. Met natuurlijk aandacht voor onze *pensionado's*. Het verslag van de donateursdag en ander nieuws, o.a. over ons bestuur. Jullie allemaal een fijne zomer toegewenst. En wie voor of na de donateursdag op bezoek wil komen aan de Langestraat 82-a, 9045 PD in Beetgumermolen: jullie weten het je bent altijd welkom op zondagen rond 16.00 uur.

Met vriendelijke groet, Ineke de Groot

Stichting Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland.

Frans van Mierisstraat 37, 8932 KR Leeuwarden. Inschr.nr. KvK: 01107267.

Rekeningnummer: Triodos Bank. IBAN NL87 TRIO 0390 2118 18

www.pensioenpaard.nl. e-mail: info@pensioenpaard.nl. Tel. 058 – 2 12 45 25